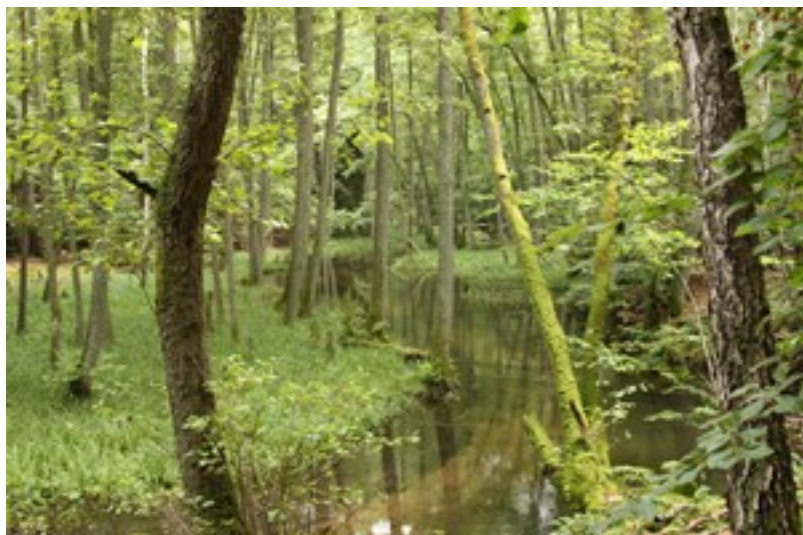


Rzeka Runica



Rzeka, zwana też Młynówką jest lewym dopływem Płocicznej. Jej długość wynosi 16 km, a powierzchnia zlewni 127 km². Źródła Runicy znajdują się w okolicy Strzalin, przepływa ona przez jeziora: Liptowskie, Zamkowe i Tuczo. W ujściowym odcinku stanowi północną granicę Drawieńskiego Parku Narodowego (ok. 2km) Niesie średnio ok. 0,5 m³ wody na sekundę. Przepływy są stosunkowo wyrównane w ciągu roku. Amplituda wahań poziomu wody osiąga najwyżej 20 cm.

Zwłaszcza poniżej miasta Tuczo dolina tej rzeki ma charakter źródliskowy: po obu jej stronach występują wysięki i wypływy wód podziemnych z unikatową florą i zbiorowiskami roślinnymi. Intensywne wypływy zasilają np. spiętrzone przez bobry rozlewisko na prawym brzegu, tuż na wschód od granicy parku narodowego. Sam dolny odcinek przebiega w głęboko wciętej, bardzo malowniczej dolinie o zboczach porośniętych bukowym lasem.

W rzece żyją pstrągi, a odbywają tarło także bardzo rzadkie trocie jeziorowe. U ujścia do Płocicznej występują liczne miejsca bytowania bobrów, intensywnie ogryzających z kory buki na zboczach. W dolinie zaobserwować można liczne resztki umocnień Wału Pomorskiego: ruiny betonowych bunkrów i sieć transzei. Poza parkiem narodowym rzeka, zaliczana do tzw. "wód krainy ryb łososiowatych" jest atrakcyjna dla wędkarzy, łowiących tu pstrągi potokowe i klenie. W granicach parku rzeka nie jest udostępniona do wędkowania. Dolinę Runicy przecinają szlaki: niebieski i zielony



Adres URL: <http://www.dpn.pl/runica>